

Унапређење физичке обуке у Војсци Србије

Нови систем за професиона

По многим критеријумима, где су професионалност и борбена обука на високом месту, Војска Србије ужива оправдано значајан углед у међународним оквирима. Али, време захтева високе домете, па у ланцу процеса професионализације све карике морају бити једнако постојане. Уочено је да физичка обука, односно психофизичка припрема, посебно војника и дела старешина, нису на жељеном нивоу. Зато је донето низ енергичних одлука и мера за подизање физичке способности професионалних војних лица у ВС које ступају на снагу првог септембра. Први резултати очекују се већ крајем године.

Зазови војног позива носе печат трајања, упорности, амбиције... Далеко су од чиновничке летаргије или равнодушности било које врсте. Напротив, динамична професија, хармонија знања, вештине, темперамента, свеколике умне и физичке способности пристају савременом војнику. Време је учинило своје и захтеви су, сасвим разумљиво, све већи. Траже се брзи одговори на различиту ситуацију, најсврхисходнија решења. Може ли војник да одговори тим захтевима? Мора! То није више само питање личне части већ уклапање у деловање и свест колектива, јединице.

У последњих неколико година у свету је растао углед Војске Србије и њених припадника. Учешће у мировним мисијама, школовање на познатим војним академијама, учешће на значајним заједничким вежбама Натоа и Програма Партнерство за мир, учешће на међународним војним спортским такмичењима у оквиру CISM..., допринели су да се, сасвим оправдано, створи таква слика. Признања годе, али се пре прихватају као подстицај за даљи рад него закључак да смо постигли жељени ниво. Простора за напредовање има и добро је уочен. Мудрост опредељује меру критичности где се на објективни тас ставља све добро и оно што би могло (морало) да буде боље.

У свеколиком сагледавању актуелног тренутка Војске Србије, са

опрезним погледом на време које је пред нама, уочен је добар ланац, али са карикама које нису све подједнако чврсте. Једна од њих овога часа није на степену захтева професионализације наше војске. Наиме, ради се о психофизичкој припремљености њених припадника која се (о)држала до нивоа када је време издиктирало нове захтеве.

■ Одговор на професионализацију

Тема је веома озбиљна и тражи јасно слово. Зато ће је тумачити генерал-мајор Петар Ђорнаков, начелник Управе за обуку и доктрину (Ј-7) Генералштаба Војске Србије, пуковник Зоран Шћекић, начелник реферата за физичку обуку Управе за обуку и доктрину ГШ ВС, и професор мр Радоје Роглић, референт за физичку обуку у Гарди.

– Процес професионализације је сам по себи изузетно сложен и захвата многе области. Да бисмо је успешно спровели до краја, неопходно је успостављање нових стандарда и на плану физичке обуке. Свима је јасно да професионални припадници Војске Србије морају да буду натпросечно припремљени у психофизичком смислу.

Ако овога часа погледамо где смо на том плану, сагледамо наш однос, стечене навике, свест уопште, постоји одређено (раз)мимоилажење са стањем и потребама које није добро. До сада смо имали доста разлога да налазимо оправдање. Ту су, пре свега, лоши улазни резултати рочних војника, њихов недовољан боравак у војсци да би се ситуација променила. Сада смо на новој коти јер ћемо до краја године примити неколико хиљада професионалних војника, а остати на старим позицијама не би било до-
бро. Садашњи резултати нису задовољавајући и захтевају битне промене. Све су то разлози који су нас определили да проценимо како је дошао моменат за промену на плану физичке обуке и успостављање нових стандарда – каже у уводу генерал Ђорнаков.

Дакле, реакција је била у прави час...
– Да смо то одложили за наредну или неку другу годину било би касно. Јер, до сада нисмо имали довољан број професионалних војника који би обезбедио примену новог система. Он ће се битно разликовати од физичке обуке рочних војника. Имаћемо професионалне јединице које имају другачије циљеве. Задатак команданта и командовања је да оспособи свој састав за мисију која им је додељена. Програм који смо усвојили, а ступа на снагу 1. септембра, треба да омогући достизање жељеног нивоа физичке спреме за три месеца, која ће у даљем периоду бити стално унапређивана.

Дакле, реч је комплетној промени свести о захтеву и истрајавању команданата у смислу психофизичке припремљености припадника своје јединице. Наравно, да би се променила свест неопходно је изменити и многе системске мере јер ће и од степена психофизичке припремљености зависити службена оцена, одлазак на школовање, напредовање у служби, ток каријере... Али, о томе неком другом приликом.

ОЦЕЊИВАЊЕ ВОЈНИХ ЛИЦА

Важећом Уредбом о оцењивању војних лица регулисан је начин стицања службене оцене професионалних војника. Оцена се добија на основу пет елемената. Један од њих је „физичка способност за дужност коју обавља“. Тако дефинисан елемент је непрецизан и подложен субјективној процени јер за њега нема ваљаног критеријума.

Новим Нацртом Уредбе о оцењивању војних лица предвиђено је да оцена физичке способности улази у просек службене оцене. Нико не може имати позитивну оцену уколико има слабу оцену на провери физичке способности.

Чиме сте се руководили приликом израде стандарда?

– Ослањали смо се, пре свега, на искуства професионалних армија јер томе тежимо. Закључили смо да су страни системи захтевнији, али прихватљивији и прилагодљивији војној популацији. Тачно је да прописују више критеријуме, али и више дисциплина кроз које се проверавају професионална војна лица. Јер, неке људе краси такозвана експлозивна снага, друге издржљивост, брзина... У том смислу дата је свима прилика да се докажу.

У појединим армијама постоји и дисциплина коју одређује командант одређеног ранга, а тиче се примењеног физичког оспособљавања карактеристичног за поједине врсте састава и за мисију која је додељена јединици.

Шта је још вредност новог у односу на претходни систем?

– На снази је био ригидан систем који је у први план стављао анаеробну издржљивост, уско повезану са снагом срчаног мишића. Имали смо понекад озбиљних проблема и знакова тешког угрожавања здравља људи. То се посебно видело у трчању на 1.500 метара. Проучавајући како то други раде, закључили смо да људе не треба излагати непотребним ризицима и искушењима. Тако ће, на пример, уместо 1.500 метара трчати 12 минута и у зависности од дужине пређене стазе вредноваће се и постигнути резултат. Општа издржљивост треба да носи превагу над снагом и брзином.

Шта је неопходно учинити да би резултати били видљиви већ за три месеца?

– Како би се то остварило неопходно је спровести у живот програм који је потписао начелник Генералштаба и поштовати с тим у вези донета наређења о начину спровођења, задацима, роковима...

лице